

ALEKSANDER DUMAS ZVEŠTOBA DO GROBA (LA DAME DE MONSIEUR)

78

Vojvoda de Guise prevzame že v naprej pripravljene ordre in odide. Kardinal ga je čakal na vratih Louvra, Mayenne pa oba onstran dvignega mosta, kjer se mu je zdelo še bolj varno. Takoj zajaše svoje konje, in deset minut pozneje so vsi trije že izven Pariza, tako se jim je mudilo.

Ostali zbor se polagoma razide. Nekateri kličejo „živio kralj!“, drugi pa „živela Liga!“

„Oj, sire, kakšna divna misel vam je prišla na um!“ hvalijo kralja štirje milijenci in se mu burno približajo. „Ze mislijo, da jim bodo sedaj sipali novci kakor mana!“ glasno opomni Chicot. Henrika v slavo odvedejo v njegove sobane. Edino Chicot se mu ne prestopa roga in zuji okrog njegovega ušesa, kakor nadležna muha. „Cujte, prijatelj!“ mu pravi Henrik, ko je vse druge odpustil in samo Gaskonja pridržal pri sebi, „kaj pa prav za prav še hočete? Kar dosadno mi je, da niste nikdar zadovoljni. Jaz potrebujem človeka z zdravim razumom, ki ume dajati dobre svete, ne pa da vedno nerga!“ Prav imaš, Henrik moj, zdrav razum, da, da, ta ti je najbolj potreben!“ „Pa vsaj priznaj, da je bila

današnja režija dobra in da je udarec zadel!“ „Baš tega ne morem priznati!“ „A tako? Pa ne, da bi bil ti name ljubosumen, ti, drugi vladar in kralj Francije in moj dvojnik?“ se smeje kralj. „Jaz? Bog varuj! Jaz bi si izbral že drugačne predmete svoji ljubosumnosti!“ „No, povej mi sedaj jasno, ali sem sedaj kralj Lige ali nisem?“ „To si brez dvoma, ali...“ „Ali?“ „Ali nisi več kralj Francije?“ „Kdo je pa kralj Francije, če nisem jaz?“ „Vsakdo razen tebe in najprej in predvsem je to tvoj brat Franjo!“ „Moj brat? O kom govoriš?“ „O kom neki! O gospodu vojvodi Anžovinskem!“ „O onem, ki je moj jetnik?“ „Da, ravno o njem, kajti četudi je jetnik je vendar maziljen, ti pa to nisi!“ „Kdo ga je mazilil?“ Kardinal de Guise. Zares, Henrik moj, svetujem ti, da začneš enkrat razmišljati o svoji policiji. V prisotnosti trideset in dveh oseb iz najvišjega plemstva in odbornikov Lige so v cerkvi svete Genovefe mazilili kralja Francije, ti pa o tem še besedice nisi slišal!“ „Hudiča, pa ti veš kaj o stvari?“ „Jaz? Seveda vem!“ „Pa kako moreš misliti, da jaz tega ne vem?“ „O, kako? Zato, ker dopuščaš, da ti tvoje redarstvo vodi gospod de Morvilliers, jaz pa svoje redarstvo vodim sam!“ Henrik namrši čelo, Chicot pa spregovori: „Mi imamo torej kot kralja Francije, ne računajoč Henrika III. de Valois, še gospoda Franja d'Anjou, dalje gospoda vojvoda de Guise...“ „Vojvoda de Guise...“ odgovarja kralj, kakor odmev. „Da, Henrika de Guise, Henrika z brazgotinami. Ponavljam ti, imamo še vojvoda de Guise.“ „No, to je pa že lep kralj. Pregnal sem ga k vojski.“ „Dobro! Kakor da niso tudi tebe pregnali iz Poljske! Pregnal si ga in postavil štirideset tisoč mož pod njegove ukaze. In kakšna vojska je to! To je prava vojska, samih veteranov, discipliniranih, ne kakor ta tvoja Liga, ki pa seveda ni zvesta tebi, ampak sebi. Prava vojska je sposobna, da bi dvajset ligaških potokla. To so dečki, počrneli v topovskem ognju. Če bi Henrik de Guise nekega dne prišel na misel, da

postane kralj tudi po imenu, ne samo resnično, kakor je že, mu je treba samo zapovedati, naj koraka vojska semkaj na prestolico.“

„Samo nekaj pozabljate, vi veliki političar, pri tem svojem računanju. Kdor hoče postati kralj Francije, dokler ima še krono član rodbine Valoiske, mora imeti možnost, da nabroji svoje prednike po pravu. Če bi takšna misel padla v glavo mojega brata Anžovinca, bi to še mogel pojmiti. Toda gospod de Guise? Bežite no, gazda Chicot, in ne pozabite, da so lilije moje hiše vendar starejše in drugačne vrste, kakor kosiči lotarinški!“

„E, e, vidiš, kako se motiš! Sam vzemi in čitaj!“ pravi Chicot, se globoko prikloni in izroči kralju pergament, oni, na katerega je Nikolaj David napisal rodoslovnik lotarinške hiše, in glasom katerega izvira rod Guiških naravnost od samega Karla Velikega. In ta rodoslovnik... nosi izrecno odobrenje svetega očeta papeža v Rimu! Henrik pogleda na pergament, spozna pečat in podpis papeža, pogleda še enkrat in prebledi.

„No, kaj pa praviš na to?“ vprašuje Chicot. „Lilije so se nekoliko premaknile, kaj? Vidiš, kosi bi radi sfrleli tako visoko, kakor sokoli. Pazi se, sinko moj!“

„Povej mi, kako si si pribavil ta rodoslovnik? Kje si ga našel?“ „Pod vzglavjem nekega odvetnika.“

„Ki se zove?“

„Mojster Nikolaj David, tajni kancelar vojvode Guiškega.“

In Chicot pove kralju šele sedaj vso svojo zgodbo, kako je odvzel Guiškemu poslancu rodoslovnik, in obenem spise Gorenflota, najlepše, da pridobi kralja zanj. „Chicot,“ vzlikne kralj pri koncu poročila, prisegam ti, ta tvoj prijatelj bo dobil prvo izpraznjeno opatijo!“ „Zahvaljujem se ti v njegovem imenu!“ pravi Chicot in se smehlja.

Za gospode

nanovo znižane cene 77/a III

srajce, bele, prej 89, sedaj 79 Din
" " s pique prsi, " 108, " 98
" " 1^a chiffon, " 148, " 138
" " frack, " 165, " 148
kravate po znatno znižanih cenah do 25% popusta

A. Sinkovec nasl. K. Soss
Ljubljana, Mestni trg 19.

1043

POMLADANSKI VELESEJ V PRAGI

22.-29. MARCA 1925.

Blago in industrijski izdelki razdeljeni v 22 skupin. Nad 2000 razstavljalcev.

Najugodnejša prilika za nakup svetovnoznanih češkoslovaških proizvodov.

50% znižana vožnja v Češkoslovaški Brozplačen vizum za potne liste

Pojasnila in legitimacije dajeta v Ljubljani:

Češkoslovaški konzulat
na Bregu

Aloma Company
Kongresni trg 3

Rajko Turk
Mila Turkroj Mlakar
poročena
Ljubljana, dne 23. februarja 1925.

Genj. občinstvu

vijadno naznanjam, da sem otvoril na Sv. Petra cesti št. 61 lastno pleskarsko in ličarsko obrt — Dolgoletno izkušnje ter oraksa zametja, da bodem vsa dela izvrševal neprekosljivo dobro in v cenah brezkonkurenčno.

P. n. občinstvu se za cenj. naročila v ljudu priporočam.

Genussi Ivan

pleskar in ličar

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 61.

Potrli od globoke žalosti naznanjamo tužno vest, da je naša ljubljena hčerka, zlata, predobra in nenačelna soproga, oziroma mamica in teta, gospa

Marija Strniša
roj. Zakrajšek

soproga posestnika in sodarskega mojstra

danes dne 22. februarja 1925. po kratki in mučepolni bolezni, previdena s tolažili sv. vere, boguvarno zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek dne 24. februarja 1925. ob 3. uri popoldne iz državne splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Nepozabno pokojnico priporočamo v blag spomin.

Selo-Mate, 22. februarja 1925.

Anton Strniša,

soproga.

Tonček in Marjanček,

sinčka.

Starši, sestre in brat. 1029-a

Yugoslave Express Réklame Company

d. z o. z., Ljubljana

Pri deželnem kot trgovskem sodišču v Ljubljani v trgovski register vpisana trdika z glavnico 300.000 Din izvršuje sledeče trgovsko posle:

1. Import in eksport vseh vrst blaga.
2. Kupuje in prodaja vse vrste blaga in industrijskih izdelkov.
3. Sprejema v komisijsko trgovino vse vrste blaga.
4. Sprejema zastopstva vseh vrst podjetij in trgovin.
5. Sprejema oglase za vse tu- in inozemske časopise, revije itd. po izvirnih cenah upravljalcev.
6. Izvršuje in posreduje vsakovrstno reklamo.
7. Izdaja publikacije gospodarskega in reklamnega značaja.
8. Posreduje posojila, poravnave, konv. nitiiranje dolgov in financiranje podjetij.
9. Vpeljuje in revidira knjigovodstva, revidira in sestavlja bilance po lastnih strokovnjakih.
10. Prevzema cennite in oddaja dotična mnenja po lastnih strokovnjakih.
11. Shranjuje dokumente, kavnice, vrednostne papirje in dragocenosti.
12. Posreduje pri nakupu, prodaji in zamenjavi nepremičnin v tu- in inozemstvu ter ureja dotične oblačne formalnosti.
13. Opravi inkaso faktur, izvršuje opomine in vnovčuje terjatve s cediranjem.
14. Daje trgovske informacije.
15. Nakupuje in prodaja avtorske pravice in patente.
16. Revidira tovarne liste.
17. Prepisuje in razmnožuje spise, cirkulare.
18. Prevaja spise v razne jezike.
19. Daje gospodarske nasvete.

Vsi gornji posli se izvršujejo kar najhitreje, pod najugodnejšimi pogoji in na najkvalitetnejši način.

Vprašanja, oferte naročila naj se naslavljajo na

Yugoslave Express Réklame Company, d. z o. z., Ljubljana, Francišk. ul. 6.

Pisemnim vprašanjem je priložiti za odgovor 5 Din, lahko tudi v znakah. — Poslovne ure za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure in popoldne od 15. do 18. ure. Telefon 966. Poštni čekovni račun št. 14.058.

FORMALDEHID

40 odstoten

prodaja v vsaki količini s skladišča tvornice
v Tesliću. Destilacija lesa, d. d. Zagreb,
836-a Boškovićeva ulica 33.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Jugoslovansko društvo za zaščito upnikov v Zagrebu.

Tajništvo za Slovenijo v Ljubljani,
Anton Knezova ulica št. 3,

zastopa svoje člane:

- 1.) pri prostovoljnih izvensolidnih poravnava in provaja iste z majhnimi stroški v lastnem delokrogu,
- 2.) pri prisilnih poravnava, združuje upnike v konzorcije, ki sami s svojo večino odločujejo o pogojih poravnave,
- 3.) pri konkurzi.

Ako nam v vseh treh slučajih izročite potrebne izvlečke, izvršujemo proti majhni odškodnini vse potrebne kurake, tako da nimate s postopanjem nobenih skrbi več, a vasi interesi so varovani do skrajnih mej možnosti.

Vsa pojasnila daje radi volje svojim članom

Tajništvo za Slovenijo
v Ljubljani, Anton Knezova ulica št. 3.
Telefon 952.

1036-a

Zahvala.

Za množične prisrčne izraze iskrenega sočaljja, ki so nam došli povodom smrti našega nepozabnega brata, strica in svaka, gospoda

Antona Potočnika

trgovca

izrekamo tem potem vsem našo najvišjejo zahvalo.

Dolžnost pa nas veže, da se posebej zahvalimo množičnim prijateljem in trgovskim tovarišem pokojnikovim, ki so ga v velikem številu spremili na njegovi žalostni poti v Ljubljani, združenim ljubljanskim pevcom za prekrasni žalostniki, Sokolu I v Ljubljani, darovalcem vencev in šopkov, dalje hodi izročena naša iskrena zahvala povodom pogreba v Kamniku: srečkina načelnikoma gg. dr. Ogrin in Keteja, mestnemu županu g. dr. Karbi, oficirskemu zboru smodnišnice, uradništvu, gg. trgovcem, deputaciji orožnikov, Narodni čitalnici, Prvemu slovenskemu pevskega društvu „Lira“ in Sokolu v Kamniku, deputaciji gasilnega društva za udeležbo pri pogrebu in za poklonjene prelope vence, končno vsem, ki so draga pokojnika spremili k njegovemu zadnjemu počitku.

V Kamniku, dne 23. februarja 1925.

1058/a

ZALUJOČI OSTALI

Potrli od neizmerne žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš ljubljani soproga, oče, stari oče, stric, brat, gospod

Anton Rojec

trgovec in posestnik

načelnik prostovoljnega gasilnega društva v Št. Vidu pri Stični

po kratki in mučni bolezni, v 58. letu svoje starosti preminul.

Pogreb bo v torek dne 24. februarja t. l. ob 1/2 10. uri popoldne iz hiše žalosti na šentvitsko pokopališče.

Draga pokojnika priporočamo v blagohoten spomin.

V Št. Vidu pri Stični, dne 22. februarja 1925.

Josipina Rojec, roj. Line, soproga — Anton, Feliks, Karel, Lojzek, sinovi — Pepca Slamič, Mici, Fančl, Milenčka, hčere.

Elitni elektronični foto-atelje
„VESNA“
Jos. Pog. č. 11. Ljubljana, Glavniška ul. 8. II. (Pok. zavod)

fotografira
v svojem ateljeju maske celo noč in sicer za športni karneval, slavo, Sokolovo maskirado in teatralni ples — Druge udeležbe naročilo. Običajne cene od 8—12 in 14—18 ur.

Največjo zalogo razne emajlirane, aluminijaste ali železne kuhinjske posode, kakor drugih raznih orodij za obrtnike, dalje razne verige, tehtnice, lopate, krampe, motike, vrtnarska orodja in razne stroje itd. itd. kar sploh k železniki stroki spada, nudi vedno in najceneje trdka

Stanko Florjančič

veletrgovina z železino

Ljubljana, Sv. Petra c. 35

967a